Проблем код избора у лудници јесте што никада не победи психијатар, већ највећи лудак. Како је то у Србији, видећемо у недељу увече

И Србија је током кампање личила на лудничицу у којој је властима све дозвољено, па ови избори заправо највише изгледају као избори за коначно цементирање једног човека.

Током ове кампање редакцију Данаса посетило је пет председничких кандидата: Чанак је био најдуховитији, Обрадовић најсрдачнији, Јеремић најпричљивији, Јанковић најсмиренији, Радуловић најспремнији.

Бели је двапут обећао да ће доћи, али оба пута није дошао. Први пут без образложења, други пут се правдао болешћу.

Вучић је рекао да ће "покушати да нас углави" (макар за интервју), али нас као ни прошле године није "углавио". И поред наше добре воље, није нас за интервју "углавио" нико други из СНС.

И то је заправо показатељ да ова власт новинаре и медије дели на оне првог и другог реда.

На крају је Демостат јуче објавио: Вучић је на 56 одсто, други је Бели, трећи Јеремић, четврти Јанковић. Они који мисле да оваква истраживања деморалишу бираче заправо су у криву: већ знам двојицу који ће на изборе изаћи јер хоће да покажу како се Демостат грдно зајебао, а о Фактор плусу и Ипсосу да не причамо.

Нема другог савета за недељу, сем: покажимо истраживачима да су се зезнули. А ако не успемо, до следећих избора макар можемо да отворимо агенцију за истраживање јавног мњења која ће нам показивати резултате који нам се свиђају.

(Данас)